Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2026/689

23.3.2026

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2026/689,

annettu 22 päivänä tammikuuta 2026,

eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta annettujen suuntaviivojen (EU) 2015/510 muuttamisesta (EKP/2014/60) *(EKP/2026/1)*

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan, 9.2, 12.1 ja 14.3 ja 18.2 artiklan sekä 20 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen rahapolitiikan saavuttaminen edellyttää niiden keinojen, välineiden ja menettelyiden määrittelyä, joita Euroopan keskuspankista (EKP) ja niiden jäsenvaltioiden kansallisista keskuspankeista, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'kansalliset keskuspankit'), koostuva eurojärjestelmä käyttää pannakseen rahapolitiikan yhdenmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

(2) EKP:n neuvosto päätti 29 päivänä marraskuuta 2024 tietyistä toimenpiteistä, joilla pyritään edistämään eurojärjestelmän vakuuskäytännön yhdenmukaisuutta. Ensinnäkin yleiseen vakuuskäytäntöön olisi sisällytettävä tietyt tilapäisessä vakuuskäytännössä hyväksytyt omaisuuserätyypit, nimittäin a) Yhdysvaltain dollarin, Englannin punnan ja Japanin jenin määräiset jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät ja b) omaisuusvakuudelliset arvopaperit, joiden toiseksi paras luottoluokitus on eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luottoluokassa 3 ja jotka täyttävät tilapäisessä vakuuskäytännössä asetetut vakuuskelpoisuusvaatimukset. Toiseksi kansallisten keskuspankkien omat tilastolliset luottokelpoisuuden arviointijärjestelmät (statistical in-house credit assessment system, S-ICAS) olisi hyväksyttävä luottokelpoisuuden arviointilähteeksi tällä hetkellä hyväksyttyjen kansallisten keskuspankkien omien luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien (ICAS) lisäksi, ja tästä syystä viimeksi mainittuja olisi kutsuttava "laajoiksi sisäisiksi luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiksi" (full in-house credit assessment system, F-ICAS), jotta ne voidaan erottaa S-ICAS-järjestelmistä. Kolmanneksi, kun on kyse menettelystä, jolla S-ICAS-järjestelmät hyväksytään vastapuolen kolmanneksi luottoluokituslähteeksi, on S-ICAS-järjestelmien käytön helpottamiseksi aiheellista luopua vaatimuksesta toimittaa perusteltu lausunto, jonka tueksi esitetään asianmukaiset perustellut syyt. Lisäksi EKP:n neuvosto päätti, että eurojärjestelmän vakuuskäytännön yksinkertaistamiseksi asuntolainavakuudellisten velkainstrumenttien (RMBD) ja ei-jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia (DECC), ei tulisi enää olla vakuuskelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, sillä niiden aiempi käyttö on ollut rajallista ja kysyntä vähäistä.

(3) Koska EKP:n lainakohtaisten tietojen raportointilomakkeiden käyttöä koskeva siirtymäkausi on päättynyt ja eurojärjestelmän lainakohtaisten tietokantojen nimeämismenettely päättyy asteittain, kuten EKP:n neuvosto päätti 22 päivänä maaliskuuta 2019, eurojärjestelmän rahapoliittisen kehyksen asiaa koskeviin säännöksiin on tarpeen tehdä vastaavat muutokset.

(4) Eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi kelpaaviin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovellettaviin vakuuskelpoisuusvaatimuksiin on tehtävä lisätäsmennyksiä, jotta voidaan nimenomaisesti poissulkea sellaiset omaisuusvakuudelliset arvopaperit, joiden liikkeeseenlaskijaan kohdistuu jäännösarvoriski.

(5) Eurojärjestelmän vastapuolikehystä on tarpeen selventää sellaisten yhteisöjen kohtelun suhteen, joihin sovelletaan avoimeen pankkien kriisinratkaisustrategiaan perustuvaa kriisinratkaisumenettelyä, jotta voidaan ottaa huomioon sovellettavat menettelyt ja määräajat arvioitaessa rahoitusaseman vakautta.

(6) Lisäselvennyksiä annetaan vastapuolen rahoitusaseman vakauden arvioinnista siinä tapauksessa, että eurojärjestelmä toteuttaa harkinnanvaraisia toimenpiteitä varovaisuussyistä.

(7) Inflaatioindeksiä viitearvona käyttäviin vaihtuvakorkoisiin instrumentteihin sovellettavat kelpoisuusvaatimukset olisi määriteltävä erityissäännöksillä, joissa tehdään ero muihin vaihtuvakorkoisiin instrumentteihin sovellettaviin vaatimuksiin ja joilla parannetaan selkeyttä.

(8) Olisi selvennettävä, että kansainvälisten velkainstrumenttien liikkeeseenlaskumuotoa koskevia kelpoisuusvaatimuksia olisi sovellettava ainoastaan kansainvälisiin velkainstrumentteihin, jotka lasketaan liikkeeseen kansainvälisten arvopaperikeskusten (ISCD) kautta fyysisinä (paperimuotoisina) maailmanlaajuisina velkakirjoina tai niiden sähköisinä (digitaalisina) vastineina. Kansainvälisten arvopaperikeskusten kautta liikkeeseen laskettujen, täysin aineettomassa muodossa olevien kansainvälisten velkainstrumenttien osalta eurojärjestelmän tulisi kuitenkin varata oikeus tarkistaa, että a) tällaisista instrumenteista ei aiheudu olennaisia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa eurojärjestelmän oikeuksiin vakuuksien haltijana, ja että b) tällaiset instrumentit on pätevästi perustettu niihin sovellettavan lain mukaan, riippumatta niiden liikkeeseenlaskun taustalla olevasta teknologiasta.

(9) Eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi hyväksyttäviin lainasaamisiin sovellettavia kelpoisuuskriteerejä olisi selkeytettävä nimenomaisesti poissulkemalla järjestämättömät lainasaamiset, jotta voidaan varmistaa, että eurojärjestelmä on suojattu niiden aiheuttamilta riskeiltä ja että eurojärjestelmän luotto-operaatioissa hyväksytään vain riittävät vakuudet.

(10) Kun otetaan huomioon omaisuuserien lukumäärän, arvon ja tyypin suuret vaihtelut sekä olosuhteet, jotka voivat liittyä velvoitteiden noudattamatta jättämiseen, olisi tehtävä muutoksia, jotta mahdollistetaan vastapuolille määrättävien taloudellisten ja muiden seuraamusten tehokkaampi ja joustavampi soveltaminen silloin, kun vastapuolet laiminlyövät tiettyihin rahapolitiikan operaatioihin liittyvien sääntöjen noudattamisen.

(11) EKP:n neuvosto päätti 23 päivänä heinäkuuta 2025 ottaa käyttöön ilmastokertoimen eurojärjestelmän vakuuskäytännössä. Eurojärjestelmä toteuttaa luotto-operaatioita hyväksyttävien vastapuolten kanssa saavuttaakseen ensisijaisen hintavakaustavoitteensa, jonka EKP:n neuvosto on määritellyt symmetriseksi kahden prosentin inflaatiotavoitteeksi keskipitkällä aikavälillä. Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 18.1 artiklan nojalla näiden operaatioiden tulee perustua riittäviin vakuuksiin. Keskeinen riski näissä operaatioissa on vakuuden arvon mahdollinen aleneminen siinä tapauksessa, että vastapuoli laiminlyö velvoitteensa ja eurojärjestelmästä tulee vakuuden laillinen omistaja ennalta määrittämättömäksi ajaksi.

(12) Eurojärjestelmä toteuttaa nykyisessä vakuuskäytännössään useita toimenpiteitä lieventääkseen luotto-operaatioihinsa liittyviä rahoitusriskejä, mutta ilmastosiirtymään liittyvien epävarmuustekijöiden mahdollisia taloudellisia vaikutuksia ei ole kuitenkaan vielä otettu huomioon. Eurojärjestelmälle aiheutuvat taloudelliset riskit liittyvät mahdolliseen omaisuuserien uudelleenhinnoitteluun, joka johtuu odottamattomista ilmastosiirtymään liittyvistä häiriöistä talouden siirtyessä kohti vähähiilistä tulevaisuutta politiikan, teknologian, markkinadynamiikan ja kuluttajien mieltymysten muutosten vuoksi. EKP:n neuvosto on sen vuoksi päättänyt ottaa käyttöön ilmastokertoimen täydentävänä riskinhallintatoimenpiteenä, jolla pyritään lieventämään ilmastosiirtymään liittyvien epävarmuustekijöiden mahdollisia taloudellisia vaikutuksia siten, että tiettyjen yritysten ja niiden kanssa saman ryhmittymään kuuluvien yritysten liikkeeseen laskemille, vakuudeksi toimitetuille vakuuskelpoisille jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille määritettyä arvoa mukautetaan sen mukaan, missä määrin tulevaisuuteen suuntautuvat ilmastosiirtymään liittyvät epävarmuustekijät voivat vaikuttaa niihin.

(13) Vakuudeksi toimitettujen hyväksyttävien omaisuuserien arvon oikaisun tulisi perustua joukkoon objektiivisia kriteerejä, joilla varmistetaan, että toimenpide on sopiva sille asetetun rahoitusriskien vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi eikä ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi. Ilmastokerroin olisi johdettava epävarmuuspisteytyksestä, joka koostuu kolmesta tekijästä: a) alakohtainen stressitekijä: yhdenmukainen markkinatekijä, joka johdetaan riskitapahtuman keskimääräisestä tappiosta stressitestin epäsuotuisassa skenaariossa ja jota sovelletaan kaikkiin omaisuuseriin, joiden liikkeeseenlaskija on tietyllä alalla toimiva yritys; b) liikkeeseenlaskijakohtainen altistuma: siirtymästä johtuviin epävarmuustekijöihin liittyvä liikkeeseenlaskijakohtainen altistumamäärä, joka perustuu yrityssektorin velkapapereiden osto-ohjelmassa (CSPP) kehitettyyn ostojen suuntaamista koskevaan menetelmään; ja c) omaisuuseräkohtainen haavoittuvuus: arvio siitä, miten herkkä omaisuuserän markkinahinta on odottamattomille tuleville ilmastohäiriöille, ottaen huomioon sen järjellä olevan maturiteetin. Epävarmuuspisteytyksen perusteella eurojärjestelmän olisi määritettävä kullekin riskienhallintatoimen kattamalle vakuuskelpoiselle jälkimarkkinakelpoiselle omaisuuserälle ilmastokerroin, jonka perusteella omaisuuserän vakuusarvoa voidaan mukauttaa muiden riskienhallintatoimien soveltamisen jälkeen. Omaisuuserille, jotka tulevat vakuuskelpoisiksi ilmastokerrointa koskevien kahden vuotuisen päivityksen välisenä aikana, olisi aluksi annettava asianomaisen omaisuuserätyypin ilmastokertoimen mediaani, sen mukaan, ovatko ne joukkovelkakirjoja, keskipitkiä joukkolainoja vai yritystodistuksia. Omaisuuserätyyppiin perustuva ilmastokertoimen mediaani ottaa huomioon omaisuuserätyyppien väliset luontaiset erot samankaltaisiin häiriöihin liittyvässä hintaherkkyydessä ja tasapainottaa riskienhallintaa ja tehokkuusnäkökohtia seuraavaan vuotuiseen päivitykseen saakka.

(14) Ilmastokerroin olisi kalibroitava tavalla, joka mahdollistaa eurojärjestelmän kyvyn toteuttaa rahapolitiikkaa siten, että vakuuksien saatavuus säilyy laajana.

(15) Ilmastokertoimen olisi kuvastettava ilmastosiirtymään liittyviä epävarmuustekijöitä, joille tiettyjen finanssialan ulkopuolisten yritysten ja niiden tytäryritysten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät voivat altistua. Näihin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin keskittymisen taustalla on tämän segmentin tietojen parempi saatavuus ja kokemukset, joita eurojärjestelmä on saanut ilmastosiirtymään liittyvien riskien sisällyttämisestä CSPP-ohjelmaan. EKP:n neuvoston olisi säännöllisesti arvioitava uudelleen ilmastokerrointa sekä sen soveltamisalaa, menetelmiä ja kalibrointia, ja päivitettävä sitä tarpeen mukaan, jotta voidaan a) ottaa huomioon asiaankuuluvien tietojen ja mallien parempi saatavuus ja b) arvioida asiaankuuluvan sääntelyn kehitystä ja riskinarviointipotentiaalin kehitystä.

(16) Ottamalla ilmastokertoimen käyttöön ylimääräisenä riskinhallintatoimenpiteenä eurojärjestelmä varmistaa lisäksi, että se noudattaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklaa, jossa edellytetään, että ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset sisällytetään unionin politiikan ja toiminnan, myös unionin rahapolitiikan, määrittelyyn ja toteuttamiseen. Samalla ilmastokertoimen lisäämisellä varmistetaan niiden velvoitteiden noudattaminen, joita eurojärjestelmällä on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukaan; siinä edellytetään, että unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensa välisen johdonmukaisuuden.

(17) Kun otetaan huomioon ilmastokertoimen tekninen toteutus eurojärjestelmän vakuushallintajärjestelmässä (ECMS), on tarpeen yhdenmukaistaa ilmastokertoimen soveltamispäivä ja vuoden 2026 toisella neljänneksellä tapahtuva eurojärjestelmän vakuushallintajärjestelmän version julkaisupäivä, ja tämän vuoksi ilmastokerrointa olisi sovellettava 15 päivästä kesäkuuta 2026.

(18) Näin ollen Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) ([1]) olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan suuntaviivat (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) lisätään 7 a alakohta seuraavasti:

”7 a) ’ilmastokertoimella’ (climate factor) tarkoitetaan oikaisua, jota voidaan soveltaa eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitetuille, tiettyjen yritysten ja niiden liikkeeseenlaskijaryhmien liikkeeseen laskemille jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille määritettyyn arvoon, jotta voidaan lieventää ilmastosiirtymään liittyvien epävarmuustekijöiden potentiaalisia taloudellisia vaikutuksia;”

b) lisätään 10 a alakohta seuraavasti:

”10 a) ’liikkeeseenlaskijaryhmällä’ (corporate issuer group) tarkoitetaan ilmastokerrointa sovellettaessa yritysryhmää, joka toimii yhtenä taloudellisena yksikkönä ja muodostaa konsolidoidun tilinpäätöksen raportoivan yhteisön ja joka käsittää emoyrityksen ja kaikki sen suorat ja välilliset tytäryritykset;”;

c) poistetaan 16 alakohdan e alakohta;

d) poistetaan 23 alakohdan c ja d alakohta;

e) poistetaan 26a alakohta;

f) poistetaan 26b alakohta;

([1]) Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta (yleisasiakirjasuuntaviivat) (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

g) poistetaan 31a alakohta;

h) poistetaan 49 alakohta;

i) korvataan 50a alakohta seuraavasti:

”50a) ’lainakohtaisen tietokannan tuottajalla’ (loan-level data repository) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 (*) 2 artiklan 23 alakohdassa tarkoitettua arvopaperistamisrekisteriä, jonka Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) on rekisteröinyt kyseisen asetuksen 10 artiklan nojalla;

_____

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj)”.

j) korvataan 70 alakohta seuraavasti:

”70) ’ei-jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä’ (non-marketable asset) tarkoitetaan seuraavia omaisuuseriä: määräaikaistalletukset ja lainasaamiset;”;

k) poistetaan 70 a alakohta;

l) lisätään 79a alakohta seuraavasti:

”79a) ’jäännösarvoriskillä’ (residual value risk) tarkoitetaan riskiä, joka liittyy kassavirtaa tuottavaan omaisuuserään perustuvaan maksuun seuraavissa tapauksissa:

a) maksu on strukturoitu siten, että se on systemaattisesti riippuvainen kyseessä olevien tuotteiden myynnistä tai jälleenrahoituksesta, eikä velalliseen kohdistu takautumisoikeutta, jolla katettaisiin mahdollinen vaje tuotteiden myyntitulojen ja kassavirtaa tuottavaan omaisuuserään liittyvien suunnitelman mukaisten maksujen välillä, tai suunnitelman mukaisten maksujen mahdollinen vaje, joka johtuu tuotteiden jälleenrahoituksen toteutumatta jäämisestä kokonaan tai osittain;

b) velallisella on mahdollisuus vaihtoehtoisesti muun muassa toimittaa tuotteet maksuvelvoitteidensa suorittamiseksi kokonaisuudessaan, mutta ei velvollisuutta kattaa vajetta tuotteiden myyntitulojen ja kassavirtaa tuottavaan omaisuuserään liittyvien suunnitelman mukaisten maksujen välillä, tai suunnitelman mukaisten maksujen mahdollista vajetta, joka johtuu tuotteiden jälleenrahoituksen toteutumatta jäämisestä kokonaan tai osittain;

c) a tai b alakohdan tapauksessa riippumatta takaisinostosta, takauksesta tai muusta kolmannen osapuolen tai transaktion osapuolen velvollisuudesta joko maksaa suunnitelman mukainen maksu tai kattaa mahdollinen vaje tuotteiden myyntitulojen ja kassavirtaa tuottavaan omaisuuserään liittyvien suunnitelman mukaisten maksujen välillä, tai suunnitelman mukaisten maksujen mahdollinen vaje, joka johtuu tuotteiden jälleenrahoituksen toteutumatta jäämisestä kokonaan tai osittain;”;

m) lisätään 79b alakohta seuraavasti:

”79b) ’kriisinratkaisuviranomaisella’ (resolution authority) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (**) 42 artiklan mukaisesti perustettua yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa;

_____

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj).”;

n) lisätään 80a alakohta seuraavasti:

”80a) ’riskinvähentämistoimella’ (risk mitigation measure) tarkoitetaan a) ylärajan asettamista käytettävissä olevan likviditeetin määrälle sellaisen rajoituksen poistamisen jälkeen, joka koskee vastapuolen pääsyä eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin, joissa sovelletaan yhden viikon vakiomaturiteettia tai lyhyempää maturiteettia, mukaan luettuina tapaukset, joissa näitä operaatioita koskevan ohjeellisen kalenterin mukainen maturiteetti on poikkeuksellisesti pidempi; b) vakuudeksi toimittamista koskevaa rajoitusta, joka koskee Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) (*) 3 artiklan 5 kohdassa ja 2 a artiklassa tarkoitettuja pidätettyjä vakuudeksi toimitettuja omaisuusvakuudellisia arvopapereita ja omassa käytössä olevia katettuja joukkolainoja, tai muita omaisuuseriä, joita eurojärjestelmä pitää ei-likvideinä; ja c) vaatimusta noudattaa omia varoja koskevia lisävaatimuksia, jotka toimivaltainen viranomainen on täsmentänyt direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten noudattamisen lisäksi;

_____

(*) Suuntaviivat (EU) 2016/65, annettu 18 päivänä marraskuuta 2015, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanossa sovellettavasta markkina-arvon aliarvostuksesta (EKP/2015/35) (EUVL L 14, 21.1.2016, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).”;

2) korvataan 10 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Likviditeettiä vähentävät käänteisoperaatiot perustuvat eurojärjestelmän toimittamiin omaisuuseriin. Näiden omaisuuserien kelpoisuusvaatimukset ovat samat kuin vaatimukset, joita sovelletaan likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa käytettyihin vakuuskelpoisiin omaisuuseriin neljännen osan mukaisesti. Markkina-arvon aliarvostusta tai ilmastokertoimia ei sovelleta likviditeettiä vähentävissä käänteisoperaatioissa.”;

3) muutetaan 62 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ei-ehdollinen lainapääoma, joka on sidottu vakiomääräisesti kotimaiseen inflaatioindeksiin, jota käytetään ainoana viitearvona euron, Englannin punnan, Japanin jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräisien velkainstrumenttien osalta. Ilmaisulla ”sidottu vakiomääräisesti” tarkoitetaan viitearvona käytettyyn kotimaiseen inflaatioindeksiin kirjatun inflaation kompensointia yksi yhteen -pohjalta (kuitenkin sallien positiiviset ala- ja ylärajat).”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisten velkainstrumenttien, joiden kuponkirakenne on 63 artiklan 1 kohdan b a alakohdan mukainen, kuponkikorkojen on oltava sidottuja samaan kotimaisen inflaatioindeksiin kuin pääoman määrä.”;

4) Korvataan 63 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden korkorakenteen on oltava yksi seuraavista lopulliseen lunastukseen saakka:

a) kiinteä korko, nollakorko tai moniportainen korko, jonka asetantakaudet ja kuponkiarvot on määritelty etukäteen;

b) vaihtuva korko, joka ei ole sidottu inflaatioindeksiin viitearvona ja jolla on seuraava rakenne: kuponkikorko = (viitekorko * l) ± x, niin että f ≤ kuponkikorko ≤ c, jossa:

i) euromääräisten velkainstrumenttien tapauksessa viitekorko on ainoastaan yksi seuraavista tiettynä ajankohtana:

— euromääräinen rahamarkkinakorko, jonka käyttö on sallittua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 (*) mukaisesti, esim. euromääräisten markkinoiden lyhyt korko (€STR) (mukaan lukien yhdistetty tai keskimääräinen päivittäinen €STR), euribor tai vastaava indeksi; ensimmäisen ja/tai viimeisen koron osalta viitekorko voi perustua saman euromääräisen rahamarkkinakoron kahden juoksuajan väliseen lineaariseen interpolointiin, esim. euriborkoron kahden eri juoksuajan väliseen lineaariseen interpolointiin;

— vakiomaturiteetin swap-korko (esim. CMS, EIISDA, EUSA);

— jonkin euroalueen valtion liikkeeseen laskeman, maturiteetiltaan enintään yhden vuoden velkakirjan tuotto tai useaan tällaiseen velkakirjaan perustuva indeksi;

ia) Englannin punnan, Japanin jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräisten velkainstrumenttien tapauksessa viitekorko on ainoastaan yksi seuraavista tiettynä ajankohtana:

— yksi tietty rahamarkkinakorko, jonka käyttö on sallittu unionissa asetuksen (EU) 2016/1011 mukaan instrumentin nimellisvaluutassa,

— muu hyväksyttävä ulkomaan valuutan määräinen viitekorko EKP:n neuvoston päätöksen mukaisesti.

ii) f (alaraja), c (yläraja), l (vipuvaikutus/ velkavivun vähentäminen) ja x (marginaali), jos määriteltyjä, ovat joko kiinteitä liikkeeseenlaskun yhteydessä määriteltyjä lukuja tai voivat muuttua ajan kuluessa ainoastaan liikkeeseenlaskun yhteydessä määritellyllä tavalla, ja jossa l on suurempi kuin nolla omaisuuserän koko juoksuajan;

ba) kotimaista inflaatioindeksiä viitearvona käyttävät vaihtuvat kuponkikorot asianomaisen nimellisvaluutan eli euron, Englannin punnan, Japanin jenin tai Yhdysvaltain dollarin mukaan, edellyttäen että

i) kuponkikoron inflaatiosta riippumaton kiinteä osa ja mahdolliset muut marginaalit, joiden soveltaminen tapahtuu lisäyksin tai vähennyksin, ovat kiinteitä tai voivat muuttua ajan mittaan ainoastaan liikkeeseenlaskun yhteydessä määritellyllä tavalla;

ii) inflaatiokompensaatio on sidottu vakiomääräisesti kotimaiseen inflaatioindeksiin, jota käytetään ainoana viitearvona – mahdollisina poikkeuksina positiivinen yläraja ja alaraja sekä tapaukset, joissa inflaatiokompensaatio lasketaan suhteessa viimeaikaisten koronmaksupäivien hintaindeksin enimmäistasoon todetuissa deflaatiotilanteissa (kuten *Buoni del Tesoro Poliennali (BTP) Italian* joukkolainojen tapauksessa);

iii) yläraja ja alaraja, jos määriteltyjä, ovat joko kiinteitä liikkeeseenlaskun yhteydessä määriteltyjä lukuja tai voivat muuttua ajan kuluessa ainoastaan liikkeeseenlaskun yhteydessä määritellyllä tavalla;

iv) tällaiset vaihtuvat kuponkikorot eivät sisällä muita monimutkaisia osatekijöitä;

c) moniportainen tai vaihtuva korko, jossa portaat liittyvät kestävän kehityksen tavoitteisiin, edellyttäen, että

i) riippumaton kolmas osapuoli varmistaa, että liikkeeseenlaskija tai samaan kestävyyssidonnaisten joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijaryhmään kuuluva yritys noudattaa kestävän kehityksen tavoitteita velkainstrumenttia koskevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti, ja

ii) porrastetusti nousevaa tapahtumaa (step-up event)ja/tai siihen liittyvää porrastetusti nousevaa maksua ei ole peruutettu tai jätetty soveltamatta liikkeeseenlaskijan toimesta tai muilla tavoin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj).";

5) korvataan 65 artikla seuraavasti:

"*65 artikla*

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien valuutta

Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden on oltava euromääräisiä, jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä tai Englannin punnan, Japanin jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräisiä.";

6) muutetaan 66 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, euromääräisten velkainstrumenttien on oltava ETAssa liikkeeseen laskettuja, ja Englannin punnan, Japanin jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräisten velkainstrumenttien euroalueella liikkeeseen laskettuja, ja kummassakin tapauksessa sellaisessa arvopaperikeskuksessa, joka ylläpitää i) hyväksyttyä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää tai ii) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää, jolla on hyväksytty linkki hyväksyttyyn arvopaperikaupan selvitysjärjestelmään.";

b) poistetaan 3 kohta;

7) lisätään 66 a artikla seuraavasti:

”*66 a artikla*

Tiettyjen jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien liikkeeseenlaskun muoto

1. Seuraavia kelpoisuusvaatimuksia sovelletaan ainoastaan kansainvälisiin velkainstrumentteihin, jotka on laskettu liikkeeseen kansainvälisten arvopaperikeskusten (ISCD) kautta fyysisinä (paperimuotoisina) maailmanlaajuisina velkakirjoina tai niiden sähköisinä (digitaalisina) vastineina.

a) Kun tällaiset instrumentit on laskettu liikkeeseen maailmanlaajuisina haltijavelkakirjoina, ne on laskettava liikkeeseen NGN-muodossa (new global note) ja ne on talletettava yhteisenä säilyttäjänä toimivaan kansainväliseen arvopaperikeskukseen tai arvopaperikeskukseen, joka ylläpitää i) hyväksyttyä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää tai ii) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää, jolla on hyväksytty linkki hyväksyttyyn arvopaperikaupan selvitysjärjestelmään. Tätä vaatimusta ei sovelleta maailmanlaajuisina haltijavelkakirjoina oleviin kansainvälisiin velkapapereihin, jotka on laskettu liikkeeseen CGN-muodossa (classical global note) ennen 1 päivää tammikuuta 2007, eikä tällaisten velkapapereiden useassa erässä samalla ISIN-koodilla liikkeeseen laskettuihin eriin riippumatta erien liikkeeseenlaskupäivästä.

b) Kun tällaiset instrumentit on laskettu liikkeeseen maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina (global registered form), ne on laskettava liikkeeseen noudattaen kansainvälisten velkapapereiden uutta säilytysstruktuuria. Tästä poiketen edellä sanottua ei sovelleta maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina ennen 1 päivää lokakuuta 2010 liikkeeseen laskettuihin kansainvälisiin velkapapereihin.

2. Yhtenä velkakirjana (individual note) olevat kansainväliset velkapaperit, jotka esitetään erillisinä fyysisinä (paperimuotoisina) sitoumuksina, eivät ole vakuuskelpoisia, ellei niitä ole sellaisina laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää lokakuuta 2010.

3. Kansainvälisten arvopaperikeskusten kautta täysin aineettomassa muodossa liikkeeseen laskettujen kansainvälisten velkainstrumenttien osalta eurojärjestelmä pidättää oikeuden tarkistaa, että tällaisista instrumenteista ei aiheudu merkittäviä riskejä, jotka voisivat vaikuttaa eurojärjestelmän oikeuksiin vakuuksien haltijana ja että tällaiset instrumentit on pätevästi perustettu niihin sovellettavan lain mukaan, riippumatta niiden liikkeeseenlaskun taustalla olevasta teknologiasta”;

8) muutetaan 70 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden liikkeeseenlaskijan tulee olla sijoittautunut ETAan tai ETA:n ulkopuoliseen G10-maahan, ellei tämän artiklan 3a–7 kohdan ja 81 a artiklan 4 kohdan poikkeuksista johdu muuta. Jos jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä on useampi kuin yksi liikkeeseenlaskija, tätä vaatimusta sovelletaan kuhunkin liikkeeseenlaskijaan.”;

b) lisätään 7 kohta seuraavasti:

”7. Englannin punnan, Japanin jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräisten velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijan on oltava sijoittautunut ETAan.”;

9) korvataan 72 artikla seuraavasti:

”*72 artikla*

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat kelpoisuusvaatimukset

1. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit olisivat vakuuskelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, vähintään eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luottoluokkaa 2 vastaavien omaisuusvakuudellisten arvopapereiden on oltava a) 1 jaksossa säädettyjen, kaikentyyppisiä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevien yleisten kelpoisuusvaatimusten mukaisia, lukuun ottamatta 62 artiklassa säädettyjä lainapääomaa koskevia vaatimuksia, ja b) artiklassa 73–79a täsmennettyjen erityisten kelpoisuusvaatimusten mukaisia.

2. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit voidaan hyväksyä eurojärjestelmän luotto-operaatiossa, eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luottoluokkaa 3 vastaavien omaisuusvakuudellisten arvopapereiden on täytettävä 1 kohdassa täsmennetyt vaatimukset sekä 79 b artiklassa säädetyt erityiset täydentävät kelpoisuusvaatimukset.”;

10) muutetaan 73 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit olisivat vakuuskelpoisia, kaikkien niiden vakuussammiossa olevien kassavirtaa tuottavien omaisuuserien on oltava homogeenisia, eli niiden tiedot on voitava raportoida noudattaen jotakin lainakohtaisten tietojenantolomakkeiden tyypeistä, jotka on täsmennetty asetuksen (EU) 2017/2402 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa komission hyväksymissä teknisissä täytäntöönpanostandardeissa, ja niiden tulee liittyä johonkin seuraavista:

a) asuntolainat;

b) pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetyt lainat;

c) autolainat;

d) kulutusluotot;

e) leasingsaamiset;

f) luottokorttisaamiset.”;

b) lisätään 7 kohta seuraavasti:

”7. Omaisuusvakuudellisen arvopaperin liikkeeseenlaskijaan ei saa kohdistua jäännösarvoriskiä.”;

11) korvataan 78 artikla seuraavasti:

”*78 artikla*

Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainakohtaisten tietojen saatavuus

1. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit olisivat vakuuskelpoisia tai pysyisivät vakuuskelpoisina, asianomaisten osapuolten on asetettava arvopaperistamisrekisterin saataville kattavat ja vakiomuotoiset lainakohtaiset tiedot omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuussammiossa olevista kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä tämän artiklan mukaisesti.

1a. Lainakohtaiset tiedot on toimitettava kustakin yksittäisestä transaktiosta käyttäen asianomaisia lomakkeita, jotka määritetään komission hyväksymissä, asetuksen (EU) 2017/2402 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa. Toimitettavan tietojenantolomakkeen tyyppi riippuu omaisuusvakuudellisen arvopaperin vakuutena olevan omaisuuserän tyypistä, kuten 73 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa on täsmennetty.

1b. Lainakohtaiset tiedot on ilmoitettava vähintään neljännesvuosittain ja viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun kyseisen omaisuusvakuudellisen arvopaperin korko erääntyy maksettavaksi. Edellä 1a kohdassa tarkoitettujen lomakkeiden osalta sammion poikkileikkauspäivä on päivä, jona poikkileikkaus taustalla olevien omaisuuserien arvon kehityksestä on sisällytetty asianomaiseen toimitettavaksi edellytettyyn raporttiin, ja tällöin raportin toimituspäivä saa olla enintään kaksi kuukautta sammion poikkileikkauspäivän jälkeen.

1 c. Edellä 1, 1a ja 1b kohdan vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi lainakohtaisen tietokannan tuottaja suorittaa automaattiset johdonmukaisuus- ja tarkkuustarkastukset kaikille uusille ja päivitetyille lainakohtaisille tiedoille kunkin transaktion osalta.”;

12) lisätään 79 b artikla seuraavasti:

”*79 b artikla*

Täydentävät kelpoisuusvaatimukset omaisuusvakuudellisille arvopapereille, joiden luottoluokitus vastaa luottoluokkaa 3

1. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit, joiden luottoluokitus vastaa eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luottoluokkaa 3, olisivat vakuuskelpoisia, niiden on täytettävä seuraavat täydentävät kelpoisuusvaatimukset:

a) omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena oleva, kassavirtaa synnyttävien omaisuuserien sammio ei saa omaisuusvakuudellisten arvopapereiden liikkeeseenlaskun ajankohtana tai niitä myöhemmin sammioon lisättäessä – esimerkiksi kun kassavirtaa synnyttäviä omaisuuseriä korvataan tai vaihdetaan toisiin – sisältää lainoja, joiden koron tai pääoman maksu on ollut erääntyneenä yli 90 päivää ja joiden velallinen on maksukyvytön asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklassa määritellyllä tavalla tai kun on perusteltua syytä epäillä, ettei korko tai pääoma tule kokonaisuudessaan maksetuksi;

b) kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä koostuva sammio ei saa sisältää lainoja, jotka ovat tai jotka jossain vaiheessa ovat olleet strukturoituja lainoja, syndikoituja laitoja tai vipulainoja;

c) omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin liittyvissä sopimusasiakirjoissa on oltava sääntöjä hallinnoinnin jatkuvuudesta.

2. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi 1 kohdassa vahvistettujen täydentävien kelpoisuusvaatimusten mukaista omaisuusvakuudellista arvopaperia, jos vastapuoli tai siihen läheisesti sidoksissa oleva osapuoli toimii omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin liittyvän korkosuojauksen tarjoajana.

3. Tässä artiklassa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ’strukturoidulla lainalla’ tarkoitetaan lainaa, jonka rakenteeseen kuuluu etuoikeusasemaltaan muita saamisia huonompia lainasaamisia;

b) ’syndikoidulla lainalla’ tarkoitetaan rahoittajaryhmän, ns. rahoittajasyndikaatin, antamaa lainaa;

c) ’vipulainalla’ tarkoitetaan yritykselle, jonka velkaantumisaste on jo huomattava, annettavaa lainaa esimerkiksi buyout- tai muun yritysoston rahoittamiseksi, kun laina käytetään sellaisen yrityksen osakkeiden tai osuuksien hankkimiseksi, joka on myös lainan velallisena;

d) ’hallinnoinnin jatkuvuutta koskevilla säännöillä’ tarkoitetaan omaisuusvakuudellista arvopaperia koskevissa oikeudellisissa asiakirjoissa olevia säännöksiä korvaavasta hallinnoijasta tai tämän nimittämisestä huolehtivasta välittäjästä, jos korvaavaa hallinnoijaa ei ole;

e) ’korvaavan hallinnoijan nimittämisestä huolehtivaa välittäjää koskevilla säännöillä’ tarkoitetaan sääntöjä, joissa i) edellytetään, että korvaavan hallinnoijan nimittämisestä huolehtiva välittäjä nimitetään ja valtuutetaan tehtävään 60 päivän kuluessa laukaisevan tapahtuman toteutumisesta, jotta varmistetaan omaisuusvakuudellisen arvopaperin oikea-aikainen maksu ja hallinnointi ja ii) täsmennetään, ettei hallinnoijien, korvaavan hallinnoijan nimittämisestä huolehtivan välittäjän ja liikkeeseenlaskijan tilipankin välillä saa olla samanaikaisesti läheisiä sidoksia.

f) ’korvaavaa hallinnoijaa koskevilla säännöksillä’ säännöksiä, joissa i) täsmennetään hallinnoijan korvaamiseen johtavat laukaisevat tekijät, jotka liittyvät muutoksiin hallinnoijan luokituksessa, hallinnoijan velvoitteiden laiminlyöntiin ja/tai muuhun alalla vakiintuneeseen laukaisevaan tekijään hallinnoijan korvaamiseksi, ja ii) täsmennetään, ettei korvaavan hallinnoijan ja hallinnoijan välillä saa olla läheistä sidosta.”;

13) korvataan 82 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Omaisuusvakuudellisilla arvopapereilla on oltava vähintään kahden hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottokelpoisuusarviointi, ja kunkin luokituslaitoksen arvioinnin on oltava julkisen luottoluokituksen muodossa sekä vastattava vähintään eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaa 3.”;

14) lisätään 87 artiklaan taulukko seuraavasti:

”Taulukko 9

Viitteelliset luottoluokitukset liikkeeseenlaskijoille tai takaajille, joilla ei ole ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta

	Liikkeeseenlaskijoiden ja takaajien luokittelu asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla	Vastaavaan luokkaan kuuluville liikkeeseenlaskijoille tai takaajille eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa johdettu viitteellinen luottoluokitus
Luokka 1	Aluehallinto, paikallisviranomaiset ja vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetut julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset, joita toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät pääomavaatimusten osalta kuten valtiota asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan ja 116 artiklan 4 kohdan mukaan	Luottoluokitus, joka on sama kuin ulkoisen luottoluokituslaitoksen yksikön sijaintivaltiolle antama luottoluokitus
Luokka 2	Muu aluehallinto, paikallisviranomaiset ja vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetut julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset	Luottoluokitus, joka on yhden luokan (*) alempi kuin ulkoisen luottoluokituslaitoksen yksikön sijaintivaltiolle antama luottoluokitus
Luokka 3	Sellaiset 2 artiklan 75 kohdassa tarkoitetut julkisyhteisöt, jotka eivät ole vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettuja julkisyhteisöjä	Käsitellään kuten yksityisen sektorin liikkeeseenlaskijoita ja velallisia, eli niiden jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät eivät ole vakuuskelpoisia

(*) Tietoa luottoluokituksista on julkaistu EKP:n verkkosivuilla.”;

15) lisätään 89 artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 47 a artiklan 3 kohdassa järjestämättömiksi saamisiksi luokitellut lainasaamiset eivät ole vakuuskelpoisia lainasaamistyyppejä siinäkään tapauksessa, että niillä on IV osaston nojalla hyväksyttävä takaus.”

16) poistetaan neljännen osan III osaston 1 luvun 3 jakso ”Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat kelpoisuusvaatimukset”, joka sisältää 107 artiklan;

17) poistetaan neljännen osan III osaston 1 luvun 4 jakso ”DECC-velkainstrumentteja koskevat kelpoisuusvaatimukset”, joka sisältää 107 a–107 f artiklan;

18) poistetaan 108 artiklan b alakohta.

19) korvataan 109 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Sanotun rajoittamatta 89 artiklan 6 kohdan ja 92 artiklan soveltamista, vastapuolten on ilmoitettava asianomaiselle keskuspankille seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten velallisten luottotapahtumista, mukaan lukien maksuviivästykset, jotka ovat tulleet sen tietoon, ja vastapuolen on asianomaisen kansallisen keskuspankin vaatimuksesta vedettävä kyseiset lainasaamiset pois vakuuskäytöstä tai korvattava ne toisilla vakuuksilla.”;

20) muutetaan 110 artikla seuraavasti:

a) korvataan -1 kohta seuraavasti:

”-1. Kansallisten keskuspankkien omia laajoja luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiä (F-ICAS-järjestelmät), jotka eurojärjestelmä on hyväksynyt neljännen osan V osaston yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti, käytetään ensisijaisena luottokelpoisuuden arviointilähteenä arvioitaessa vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten velallisten ja takaajien luottokelpoisuutta, jos saatavilla on kotimaan keskuspankin tai minkä tahansa muun kansallisen keskuspankin hyväksytyn F-ICAS-järjestelmän antama luottoluokitus.”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Lainasaamisia vakuudeksi toimittavat vastapuolet voivat valita yhden ylimääräisen luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tai -lähteen niistä muista luottokelpoisuuden arviointilähteistä, jotka eurojärjestelmä on hyväksynyt neljännen osan V osastossa esitettyjen yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti. Tämän kohdan mukaisesti valittua luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä kutsutaan vastapuolen toissijaiseksi luottokelpoisuuden arviointijärjestelmäksi tai -lähteeksi. Toissijaista luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä voidaan käyttää vain, jos hyväksytty kansallisen keskuspankin F-ICAS-järjestelmä ei ole antanut asianomaiselle velalliselle tai takaajalle luottoluokitusta.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kotimaan kansallinen keskuspankki voi perustellusta pyynnöstä myöntää vastapuolilleen oikeuden hyödyntää useampaa kuin kahta luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä, kun perusteena on ensisijaisen ja toissijaisen luottokelpoisuuden arviointilähteen tai -järjestelmän riittämätön kattavuus. Kotimaan kansallinen keskuspankki voi vastapuolen pyynnöstä sallia omien tilastollisten luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien (S-ICAS) käytön kolmantena luottokelpoisuuden arviointijärjestelmänä tai -lähteenä ilman, että kyseistä vastapuolta vaaditaan toimittamaan perusteltu lausunto, jonka tueksi esitetään asianmukaiset perustellut syyt.”;

21) poistetaan neljännen osan III osaston 2 luvun 2 jakso ”Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset”, joka sisältää 112 artiklan;

22) poistetaan neljännen osan III osaston 2 luvun 3 jakso ”DECC-velkainstrumentteja koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset”, joka sisältää 112 a artiklan;

23) muutetaan 119 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Luottokelpoisuutta koskevien tietojen, joihin eurojärjestelmä perustaa arvionsa omaisuuserien vakuuskelpoisuudesta eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, tulee olla peräisin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmästä, joka kuuluu johonkin seuraavista neljästä lähteestä:

a) ulkoiset luottoluokituslaitokset;

b) kansallisten keskuspankkien F-ICAS-järjestelmät;

c) kansallisten keskuspankkien S-ICAS-järjestelmät;

d) vastapuolten sisäisten luottoluokitusten menetelmät.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kuhunkin 1 kohdassa mainittuun luottokelpoisuuden arviointilähteeseen voi kuulua useita järjestelmiä. Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien on täytettävä tässä osastossa säädetyt hyväksymisvaatimukset. Luettelo hyväksytyistä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmistä eli ulkoisista luottoluokituslaitoksista ja kansallisten keskuspankkien F-ICAS- ja S-ICAS-järjestelmistä julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.”;

24) muutetaan 121 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Kansallisten keskuspankkien laajojen luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien ja tilastollisten luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien yleiset hyväksymisvaatimukset ja toimintamenettelyt”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansallinen keskuspankki voi päättää käyttää luottokelpoisuuden arviointiin omaa F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmäänsä. Kansallisen keskuspankin päätös ottaa käyttöön oma F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmä edellyttää eurojärjestelmän hyväksymismenettelyä.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmän avulla voidaan tehdä luottokelpoisuuden arviointeja etukäteen tai vastapuolen nimenomaisesta pyynnöstä, kun omaisuuserää on esitetty vakuudeksi F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun omaisuuserä, jonka velallisen tai takaajan luottokelpoisuus on arvioitava, on 2 kohdan mukaisesti esitetty vakuudeksi F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille, tämä keskuspankki ilmoittaa vastapuolelle joko omaisuuserän vakuuskelpoisuudesta tai luottokelpoisuusarvion tekemiseen tarvittavasta ajasta. Jos F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmässä rajoitutaan arvioimaan vain tietyntyyppisiä velallisia tai takaajia, tai jos F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmää käyttävä kansallinen keskuspankki ei saa luottoriskin arvioimiseksi tarpeellisia tietoja tai dataa, kyseinen kansallinen keskuspankki ilmoittaa vastapuolelle asiasta viipymättä. Kummassakaan tapauksessa asianomaista velallista tai takaajaa ei hyväksytä, elleivät omaisuuserät täytä luottokelpoisuusvaatimuksia jonkin sellaisen vaihtoehtoisen luottokelpoisuuden arviointilähteen tai -järjestelmän mukaan, jota vastapuolella on 110 artiklan mukaan oikeus käyttää. Jos vakuutena olevat omaisuuserät menettävät vakuuskelpoisuutensa velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden heikentymisen vuoksi, omaisuuserät on poistettava niin pian kuin mahdollista. Koska arvioitavien yritysten ja F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmää käyttävän kansallisen keskuspankin välillä ei ole sopimussuhdetta, eikä yrityksillä ole lakiin perustuvaa velvollisuutta antaa ei-julkisia tietoja F-ICAS- tai S-ICAS-järjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille, tietojen toimittaminen tapahtuu vapaaehtoisuuden pohjalta.”;

e) poistetaan 4 kohta;

25) muutetaan 128 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) suuntaviivoissa (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) säädetty markkina-arvon aliarvostus;”;

b) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) vaihtelumarginaalit (marking to market):

eurojärjestelmä edellyttää, että likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa vakuutena käytettävien vakuuskelpoisten omaisuuserien aliarvostuksella ja soveltuvin osin ilmastokertoimella korjattu markkina-arvo säilyy vaaditulla tasolla jatkuvasti. Jos päivittäin määritettävä vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo laskee alle tietyn tason (vakuusvaje), kotimaan kansallinen keskuspankki tekee vakuuksien muutospyynnön ja vaatii vastapuolta toimittamaan vakuudeksi lisää omaisuuseriä tai käteisvaroja 136 artiklan mukaisesti. Jos vastaavasti vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo ylittää uudelleenarvostuksen seurauksena tietyn tason, kansallinen keskuspankki palauttaa vakuustarpeen ylittävät käteisvarat.”;

c) lisätään e alakohta seuraavasti:

”e) liitteessä XII b vahvistettu ilmastokerroin 15 päivästä kesäkuuta 2026 alkaen.”;

26) korvataan 136 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos vakuudeksi toimitetut omaisuuserät eivät arvostuksen, aliarvostuksen ja soveltuvin osin ilmastokertoimen huomioon ottamisen jälkeen vastaa kyseiselle päivälle laskettua vakuusvaatimusta, on tehtävä vakuuksien muutospyyntö suuntaviivojen (EU) 2024/3129 (EKP/2024/22) 11 artiklassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Jos vastapuolen vakuudeksi toimittamien vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo uudelleenarvostuksen jälkeen ylittää määrän, jonka vastapuoli on velkaa ja johon on tarvittaessa lisätty vaihtelumarginaali, kansallinen keskuspankki palauttaa ylimääräiset käteisvarat, jotka vastapuoli on toimittanut vakuuksien muutospyynnön vuoksi.”;

27) poistetaan 138 artiklan 3 kohdan c alakohta;

28) korvataan 141 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi eikä käyttää vakuutena vakuudettomia velkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskija on luottolaitos tai muu yhteisö, johon tällä luottolaitoksella on läheinen sidos, mikäli tällaisen luottolaitoksen tai muun yhteisön, johon tällä luottolaitoksella on läheinen sidos, liikkeeseen laskeman vakuuden yhteenlaskettu arvo on yli 2,5 prosenttia vastapuolen vakuudeksi toimittamien omaisuuserien kokonaisarvosta aliarvostuksen ja soveltuvin osin ilmastokertoimen huomioon ottamisen jälkeen. Mainittua kynnysarvoa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) tällaisten omaisuuserien arvo ei ylitä 50:tä miljoonaa euroa mahdollisen aliarvostuksen ja soveltuvin osin ilmastokertoimen huomioon ottamisen jälkeen;

b) tällaisten omaisuuserien takaajana on veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö, ja takaus vastaa 114 artiklassa määriteltyjä ominaisuuksia; tai

c) tällaisten omaisuuserien liikkeeseenlaskijana on valtiosidonnainen laitos, kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio.”;

29) korvataan viidennen osan otsikko seuraavasti:
”[muutos ei vaikuta suomenkieliseen toisintoon]”;

30) korvataan 155 artikla seuraavasti:

”*155 artikla*

Taloudelliset sanktiot tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

1. Jos vastapuoli laiminlyö minkä tahansa 154 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamisen, eurojärjestelmä määrää taloudellisen sanktion kunkin noudattamatta jättämisen osalta. Viidettä osaa sovellettaessa jokainen vakuudeksi toimitettu yksittäinen omaisuuserä, johon noudattamatta jättäminen vaikuttaa, katsotaan yksittäiseksi noudattamatta jättämiseksi. Sovellettava taloudellinen sanktio koostuu seuraavista:

a) 500 euron kiinteä summa jokaisesta yksittäisestä noudattamatta jättämisestä, josta kansallinen keskuspankki on ilmoittanut vastapuolelle, riippumatta niiden vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien lukumäärästä, joihin noudattamatta jättäminen vaikuttaa;

b) muuttuva määrä kustakin vakuudeksi toimitetusta omaisuuserästä, johon noudattamatta jättäminen vaikuttaa, laskettuna liitteessä VII olevan I jakson mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan ja liitteen VII mukaisesti laskettua sovellettavan taloudellisen sanktion kokonaismäärää alennetaan 50 prosentilla seuraavissa tapauksissa, joissa vastapuoli on itse ilmoittanut noudattamatta jättämisestä:

a) vastapuoli korjaa 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen laiminlyönnin ja ilmoittaa kansalliselle keskuspankille korjaamisesta ennen kuin kansallinen keskuspankki, EKP tai ulkopuolinen tilintarkastaja on ilmoittanut vastapuolelle noudattamatta jättämisestä;

b) vastapuoli ilmoittaa kansalliselle keskuspankille noudattamatta jättämisestä, i) jota kansallinen keskuspankki tai EKP ei ole havainnut ja ii) joka koskee vakuuskäytöstä poistettuja omaisuuseriä. Taloudellisen sanktion alentamista ei sovelleta omaisuuseriin, jotka kuuluvat sellaisen jatkuvan tarkastusmenettelyn piiriin, josta vastapuoli on tietoinen kansallisen keskuspankin, EKP:n tai ulkopuolisen tilintarkastajan ilmoituksen perusteella.”;

31) korvataan 156 artikla seuraavasti:

”*156 artikla*

Muut kuin taloudelliset sanktiot tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

1. Jos vastapuoli jättää noudattamatta 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden kanssa samantyyppisen velvoitteen, sovelletaan seuraavaa:

a) eurojärjestelmä voi sulkea vastapuolen tilapäisesti pois, kun kyse on kolmannesta tai sitä seuraavasta yksittäisestä noudattamatta jättämisestä 12 kuukauden aikana, jos sekä i että ii alakohdan edellytykset täyttyvät kunkin tällaisen noudattamatta jättämisen osalta:

i) vastapuolelle määrättiin taloudellinen sanktio;

ii) jokainen päätös taloudellisen sanktion määräämisestä annettiin tiedoksi vastapuolelle;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettu 12 kuukauden aika lasketaan päivästä, jona annettiin tiedoksi ensimmäinen tapaus, jossa 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa, tapauksen mukaan, tarkoitettujen velvoitteiden kanssa samantyyppistä velvoitetta ei ole noudatettu. Ensimmäistä itse ilmoitettua 155 artiklan 2 kohdassa kuvattua noudattamatta jättämistä, joka tapahtuu asianomaisen 12 kuukauden jakson aikana, ei katsota noudattamatta jättämiseksi.

2. Eurojärjestelmän 1 kohdan mukaisesti määräämää poissulkemista sovelletaan kaikkiin tuleviin avomarkkinaoperaatioihin, jotka ovat tyypiltään samoja kuin avomarkkinaoperaatio, jonka seurauksena 1 kohdassa tarkoitettu taloudellinen sanktio määrättiin.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti määrätyn poissulkemisen kesto määritetään liitteen VII mukaisesti.

4. Jos vastapuoli ei noudata 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen kanssa samantyyppistä velvoitetta, sovelletaan seuraavaa:

a) eurojärjestelmä voi sulkea vastapuolen tilapäisesti pois, kun kyse on kolmannesta tai sitä seuraavasta yksittäisestä noudattamatta jättämisestä 12 kuukauden aikana, jos sekä i että ii alakohdan edellytykset täyttyvät kunkin tällaisen noudattamatta jättämisen osalta:

i) vastapuolelle määrättiin taloudellinen sanktio;

ii) jokainen päätös taloudellisen sanktion määräämisestä annettiin tiedoksi vastapuolelle;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettu 12 kuukauden aika lasketaan päivästä, jona annettiin tiedoksi ensimmäinen tapaus, jossa 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden kanssa samantyyppistä velvoitetta ei ole noudatettu. Ensimmäistä itse ilmoitettua 155 artiklan 2 kohdassa kuvattua noudattamatta jättämistä, joka tapahtuu asianomaisen 12 kuukauden jakson aikana, ei katsota noudattamatta jättämseksi.

c) Edellä olevan a alakohdan nojalla määrättyä poissulkemista sovelletaan ensimmäiseen likviditeettiä lisäävään avomarkkinaoperaatioon sen vähimmäisvarantojen pitoajanjakson aikana, joka seuraa poissulkemista koskevaa tiedoksiantoa.

5. Poikkeustapauksissa eurojärjestelmä voi sulkea vastapuolen pois kolmen kuukauden ajaksi kaikista tulevista eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista 154 artiklan 1 kohdan noudattamatta jättämisen vuoksi. Näissä tapauksissa eurojärjestelmä ottaa huomioon tapauksen vakavuuden ja erityisesti laiminlyöntiin liittyvät määrät sekä niiden toistuvuuden ja keston.";

32) korvataan 157 artikla seuraavasti:

"*157 artikla*

Muiden kuin taloudellisten sanktioiden soveltaminen sivuliikkeisiin tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

Kun eurojärjestelmä sulkee vastapuolen tilapäisesti pois 156 artiklan 5 kohdan mukaisesti, poissulkemista voidaan soveltaa myös kyseisen vastapuolen sivuliikkeisiin jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.";

33) muutetaan 158 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan neljännessä virkkeessä sana "jompikumpi" sanalla "jokin".

b) lisätään 2 kohtaan -a alakohta seuraavasti:

"-a) ei ole todennäköistä, että vastapuoli palauttaisi relevantit omat varat vaatimusten mukaiselle tasolle;";

c) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos asiaankuuluvien tietojen toimittaminen viivästyy tietyllä viitejaksolla vastapuolen vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevien tapahtumien vuoksi, asianomaisia vuosineljänneksen lopun raportoinnin määräaikoja pidennetään kyseisen vuosineljänneksen osalta seuraavasti:

a) kahdeksalla viikolla niiden vastapuolten osalta, jotka täyttävät 55 artiklan b kohdan i tai ii alakohdan kelpoisuusvaatimukset; tai

b) kahdella viikolla 55 artiklan b kohdan iii alakohdassa tarkoitettujen vastapuolten osalta.";

d) lisätään 4 a ja 4 b kohta seuraavasti:

”4 a. Eurojärjestelmä poistaa rajoituksen, joka koskee 4 kohdassa tarkoitettujen vastapuolen pääsyä eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin, joissa sovelletaan yhden viikon vakiomaturiteettia tai lyhyempää maturiteettia, mukaan luettuina tapaukset, joissa näitä operaatioita koskevan ohjeellisen kalenterin mukainen maturiteetti on poikkeuksellisesti pidempi. Rajoituksen poistaminen tulee voimaan kriisinratkaisustrategiaa tai kriisinratkaisutoimea seuraavana pankkipäivänä edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kriisinratkaisuviranomainen on ilmoittanut eurojärjestelmälle tulevasta kriisinratkaisusta viimeistään 48 tuntia ennen pankkipäivää, jona pääsyrajoitus on tarkoitus poistaa;

b) kriisinratkaisuviranomainen on vahvistanut kirjallisesti, että

i) kriisinratkaisustrategia on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan nojalla tai kriisinratkaisutoimi on hyväksytty direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla;

ii) kriisinratkaisustrategia tai kriisinratkaisutoimi on tullut voimaan soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 7 kohdan nojalla;

c) kriisinratkaisustrategiassa tai kriisinratkaisutoimessa ei määrätä kyseisen vastapuolen osalta omaisuudenhoitoyhtiön käytöstä asetuksen (EU) N:o 806/2014 nojalla tai direktiivin 2014/59/EU 40 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla;

d) toimivaltainen viranomainen on vahvistanut kirjallisesti, että kriisinratkaisustrategian tai kriisinratkaisutoimen hyväksymisen jälkeen 4 kohdassa tarkoitettu vastapuoli noudattaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettuja omien varojen vaatimuksia yksilöllisesti ja/tai konsolidoidusti, ottaen huomioon kriisinratkaisustrategian tai kriisinratkaisutoimen hyväksymisen ja voimaantulon.

Jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen viivästyy edellä a–d alakohdassa tarkoitettujen ehtojen täyttämisessä, rajoituksen poistaminen voi tulla voimaan vastaavalla viipeellä.

Eurojärjestelmä voi poistaa rajoituksen kokonaan, jos toimivaltainen viranomainen antaa 55 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja edellyttäen, että vastapuolen rahoitusasema on vakaa 55 artiklan c alakohdan mukaisesti.

Jos toimivaltainen viranomainen ei toimita 55 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja 12 viikon kuluessa kriisinratkaisustrategian tai kriisinratkaisutoimen hyväksymisestä, eurojärjestelmä rajoittaa vastapuolen pääsyä eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin varovaisuussyistä.

4 b. Sanotun rajoittamatta 128 artiklan 2 kohdan mukaisten riskienhallintamenetelmien soveltamista, eurojärjestelmä voi soveltaa 2 artiklan 80 a kohdassa täsmennettyjä riskinvähentämistoimia 4 kohdassa tarkoitettuun vastapuoleen sen jälkeen, kun rajoitus on poistettu 4 a kohdan mukaisesti,”;

e) Lisätään 7 a kohta seuraavasti:

”7 a. Harkinnanvaraiset toimenpiteet, joita eurojärjestelmä voi 1 kohdan perusteella toteuttaa varovaisuussyistä, voivat perustua saatuun tietoon, joka herättää merkittävää huolta vastapuolen rahoitusaseman vakaudesta.”;

34) muutetaan liitteet II, VII ja VIII näiden suuntaviivojen liitteen I mukaisesti.

35) Näiden suuntaviivojen liitteessä II esitetty teksti lisätään suuntaviivojen uudeksi liitteeksi XII b.

2 artikla

Voimaantulo ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi kansallisille keskuspankeille.

2. Kansalliset keskuspankit toteuttavat näiden suuntaviivojen noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja soveltavat niitä 30 päivästä maaliskuuta 2026. Ne antavat näihin toimenpiteisiin liittyvät asiakirjat ja toteutustavat EKP:lle tiedoksi viimeistään 4 päivänä maaliskuuta 2026.

3 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 22 päivänä tammikuuta 2026.

EKP:n neuvoston puolesta
EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE

LIITE I

Muutetaan suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) liitteet II, VII ja VIII seuraavasti:

1) liitteeseen II lisätään v kohta seuraavasti:

”v) hyväksytäänkö huutokaupassa tehdyt tarjoukset täysimääräisesti, soveltuvin osin.”;

2) korvataan liite VII seuraavasti:

”LIITE VII

VIIDENNEN OSAN MUKAISESTI MÄÄRÄTTÄVIEN SEURAAMUSTEN LASKENTA JA SEITSEMÄNNEN OSAN MUKAISESTI MÄÄRÄTTÄVIEN TALOUDELLISTEN SANKTIOIDEN LASKENTA

I VIIDENNEN OSAN MUKAISESTI MÄÄRÄTTÄVIEN TALOUDELLISTEN SANKTIOIDEN LASKENTA

1. Jos kansallinen keskuspankki määrää taloudellisia sanktioita vastapuolelle viidennen osan mukaisesti, kansallinen keskuspankki laskee sanktion muuttuvan määrän ennalta määritetyn sanktiokoron mukaan seuraavasti.

   a) Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamisen, taloudellisen sanktion muuttuva määrä lasketaan käyttäen noudattamatta jättämisen alkamispäivänä sovellettua maksuvalmiusluoton korkoa lisättynä 2,5 prosenttiyksiköllä.

   b) Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamisen, taloudellinen sanktio lasketaan käyttäen noudattamatta jättämisen alkamispäivänä sovellettua maksuvalmiusluoton korkoa lisättynä 5 prosenttiyksiköllä. Jos 154 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tai 154 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattaminen laiminlyödään toistuvasti 12 kuukauden pituisen jakson aikana ensimmäisestä laiminlyönnistä laskettuna, sanktiokorkoon lisätään vielä 2,5 prosenttiyksikköä kunkin yksittäisen noudattamatta jättämisen osalta.

2. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamisen, taloudellisen sanktion muuttuva määrä lasketaan soveltaen 1 kohdan a alakohdan mukaan määritettyä sanktiokorkoa siihen vakuuden tai käteisen määrään, jota vastapuoli ei pystynyt toimittamaan tai suorittamaan, kerrottuna kertoimella X/360, jossa X on niiden kalenteripäivien lukumäärä (mutta enintään seitsemän), joiden aikana vastapuoli ei pystynyt toimittamaan vakuutta tai suoritusta a) sille jaetulle määrälle, siten kuin se täsmennetty yksittäisen huutokaupan tulosta koskevassa vahvistuksessa operaation maturiteetin aikana, tai b) tietyn operaation jäljellä olevalle määrälle, jos kansallinen keskuspankki päättää operaation ennenaikaisesti sen jäljellä olevan maturiteetin osalta.

3. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamisen, taloudellisen sanktion muuttuva määrä lasketaan kullekin omaisuuserälle, johon laiminlyönti vaikuttaa, soveltaen 1 kohdan a alakohdan mukaisesti määritettyä sanktiokorkoa sen omaisuuserän arvoon, joka on vakuudeksi kelpaamaton tai jota vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena, markkina-arvon aliarvostuksen ja soveltuvin osin ilmastokertoimen soveltamisen jälkeen seuraavasti:

   a) jos kyse on vastapuolen kansalliselle keskuspankille toimittamasta vakuudeksi kelpaamattomasta omaisuuserästä, toimitetun vakuudeksi kelpaamattoman omaisuuserän arvo markkina-arvon aliarvostuksen ja soveltuvin osin ilmastokertoimen huomioon ottamisen jälkeen; tai

   b) jos kyse on alun perin vakuuskelpoisesta jälkimarkkinakelpoisesta omaisuuserästä, josta tuli vakuuskelvoton tai jota vastapuoli ei enää saa toimittaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena, omaisuuserän arvo markkina-arvon aliarvostuksen ja soveltuvin osin ilmastokertoimen soveltamisen jälkeen, kun omaisuuserää ei ole poistettu viimeistään kahdeksannen kalenteripäivän alkuun mennessä laskettuna siitä tapahtumasta, jonka jälkeen omaisuuserä ei enää kelvannut vakuudeksi tai vastapuoli ei enää saanut toimittaa sitä vakuudeksi tai käyttää sitä vakuutena.

4. Edellä 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut määrät kerrotaan kertoimella X/360, jossa X on niiden kalenteripäivien lukumäärä (mutta enintään seitsemän), joiden ajan vastapuoli laiminlöi eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien käyttöön liittyvien velvoitteiden noudattamisen. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa X:n laskenta aloitetaan seitsemän päivän pituisen annetun lisäajan jälkeen.

   *[[vakuudeksi kelpaamattomien omaisuuserien arvo aliarvostuksen (ja soveltuvin osin ilmastokertoimen) jälkeen päivänä, jona laiminlyönti alkoi] euroa * (soveltuva maksuvalmiusluoton korko päivänä, jona laiminlyönti alkoi + 2,5 %) *[X]/360 = […]euroa]*

5. Kun kyse on laiminlyönnistä noudattaa 154 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja kun laiminlyönnin seurauksena luottolaitoksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemien vakuudettomien velkainstrumenttien vakuudeksi toimittaminen tai käyttö ylittää kynnysarvon 141 artiklassa täsmennetyllä tavalla (jäljempänä 'limiittien rikkominen'), lisäaika määritetään seuraavasti:

   a) Seitsemän kalenteripäivän pituista lisäaikaa sovelletaan, jos limiittien rikkominen johtuu muutoksesta omaisuuserän arvossa markkina-arvon aliarvostuksen ja soveltuvin osin ilmastokertoimen soveltamisen jälkeen ja kun tällaisia uusia vakuudettomia velkainstrumentteja ei ole toimitettu eikä omaisuuseriä poistettu (erääntyneet omaisuuserät mukaan luettuina) vakuussammiosta, seuraavin perustein:

      i) jo toimitettujen vakuudettomien velkainstrumenttien arvo on noussut, tai

      ii) vakuussammion kokonaisarvo on alentunut.

      Tällaisissa tapauksissa vastapuolen on korjattava koko vakuussammion arvoa ja/tai vakuudettomien velkainstrumenttien arvoa annetun lisäajan kuluessa varmistaakseen sovellettavan limiitin noudattamisen.

   b) Vastapuolella ei ole oikeutta lisäaikaan, jos se on toimittanut lisää luottolaitoksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja ja siten rikkonut niiden käytölle asetettua limiittiä.

6. Jos vastapuoli on antanut tietoja, jotka vaikuttavat negatiivisesti sen toimittaman vakuuden arvoon eurojärjestelmän näkökulmasta 145 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kuten väärät tai vanhentuneet tiedot käytetyn lainasaamisen jäljellä olevasta määrästä, tai jos vastapuoli laiminlyö toimittaa määräajassa 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa vaaditut tiedot, vakuuden määrä (arvo), johon negatiivinen vaikutus kohdistuu, otetaan huomioon laskettaessa taloudellisen sanktin määrää 3 kohdan mukaisesti eikä lisäaikaa sovelleta. Jos väärät tiedot korjataan sovellettavan tiedoksiantojakson kuluessa, esim. lainasaamisten osalta seuraavan pankkipäivän kuluessa 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanktiota ei määrätä.

7. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen, taloudellisen sanktion muuttuva määrä lasketaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti soveltaen määritettyä sanktiokorkoa määrään, joka ei ole maksuvalmiusluotolle asetettujen ehtojen mukainen, tai eurojärjestelmältä otettuun maksamattomaan luottoon.

II. VIIDENNEN OSAN MUKAISESTI MÄÄRÄTTÄVIEN MUIDEN KUIN TALOUDELLISTEN SANKTIOIDEN LASKENTA

Tilapäinen poissulkeminen 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi

9. Jos edellytykset 156 artiklan 1 kohdan mukaiselle määräaikaiselle poissulkemiselle ovat olemassa, kansallinen keskuspankki määrittää poissulkemisen keston seuraavien sääntöjen mukaisesti:

   a) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on enintään 40 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois yhden kuukauden ajaksi;

   b) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on vähintään 40 prosenttia ja enintään 80 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois kahden kuukauden ajaksi;

   c) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on vähintään 80 prosenttia ja enintään 100 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois kolmen kuukauden ajaksi.

III. SEITSEMÄNNEN OSAN MUKAISESTI MÄÄRÄTTÄVIEN TALOUDELLISTEN SEURAAMUSTEN LASKENTA

1. Kansalliset keskuspankit laskevat 166 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetut taloudelliset sanktiot seuraavasti:

   a) Jos vastapuoli laiminlyö 166 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamisen, taloudellinen sanktio lasketaan käyttäen noudattamatta jättämisen alkamispäivänä sovellettavaa maksuvalmiusluoton korkoa lisättynä 2,5 prosenttiyksiköllä.

b) Taloudellinen sanktio lasketaan soveltaen edellä a alakohdan mukaisesti määritettyä sanktioprosenttia siihen käteisen rahan määrään, jota vastapuoli ei kyennyt maksamaan takaisin tai suorittamaan, tai niiden omaisuuserien arvoon, joita vastapuoli ei kyennyt toimittamaan, kerrottuna kertoimella X/360, jossa X on niiden kalenteripäivien lukumäärä (enintään seitsemän), joiden aikana vastapuoli ei kyennyt i) maksamaan jotakin osaa luoton määrästä, takaisinostohintaa tai muulla perusteella maksettavaksi erääntyvää käteistä rahaa, tai ii) toimittamaan omaisuuseriä niiden saavutettua maturiteettinsa tai muutoin erääntyessä sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten sanktioiden laskennassa sovelletaan seuraavaa kaavaa:

*[EUR [käteinen raha, jota vastapuoli ei pystynyt maksamaan takaisin tai suorittamaan, tai niiden omaisuuserien arvo, joita vastapuoli ei kyennyt toimittamaan] * (laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettava maksuvalmiusluoton korko, lisättynä 2,5 prosenttiyksiköllä)* [X]/360 (jossa X on kalenteripäivien lukumäärä, joiden aikana vastapuoli ei kyennyt maksamaan, maksamaan takaisin tai toimittamaan) = EUR […]]".*

3) Poistetaan liite VIII.

LIITE II

Lisätään uusi liite XII b seuraavasti:

”LIITE XII B

JÄLKIMARKKINAKELPOISIIN OMAISUUSERIIN SOVELLETTAVIEN ILMASTOKERTOIMIEN MÄÄRITTÄMINEN ILMASTOSIIRTYMÄSTÄ JOHTUVIEN EPÄVARMUUKSIEN VÄHENTÄMISEKSI

1. Näiden suuntaviivojen 128 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua ilmastokerrointa sovelletaan yritysten ja niiden liikkeeseenlaskijaryhmien liikkeeseen laskemiin velkainstrumentteihin, lukuun ottamatta seuraavia:

   a) 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyjen valtiosidonnaisten laitosten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit;

   b) 2 artiklan 99 a alakohdassa määriteltyjen alasajettavien yhteisöjen liikkeeseen laskemat velkainstrumentit;

   c) velkainstrumentit, joiden luottoluokitus perustuu 87 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaan; ja

   d) liikkeeseenlaskijaryhmään kuuluvien luottolaitosten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit.

2. Kunkin omaisuuserän *i* ja yrityksen *j* alakohtainen *s* pisteytys, jossa arvioidaan herkkyyttä suhteessa ilmastosiirtymään liittyviin epävarmuuksiin (”epävarmuuspisteytys”), lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen

$$u_{i,j,s} = V_i \times E_j \times S_s$$

   ja seuraavilla muuttujilla:

   a) alakohtainen stressitekijä S_s, joka johdetaan aggregoidun alakohtaisen odotetun tappion kasvusta viimeisimmän saatavilla olevan eurojärjestelmän ilmastostressitestin epäsuotuisassa skenaariossa verrattuna perusskenaarioon. Tämä mittari on sama kaikille omaisuuserille, joiden liikkeeseenlaskija on tietyllä alalla toimiva yhteisö;

   b) liikkeeseenlaskijakohtainen altistuma E_j, joka perustuu Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2016/948 (EKP/2016/16) (*) liitteessä täsmennetyn yrityssektorin osto-ohjelman ilmastopistemäärän käänteislukuun. Tämä määrä on sama kaikille omaisuuserille, joiden liikkeeseenlaskija on sama yhteisö;

   c) omaisuuseräkohtainen haavoittuvuus V_i, joka vastaa omaisuuserän jäljellä olevan maturiteetin neliöjuurta. Tämä määrä on omaisuuseräkohtainen.

3. Omaisuuseräkohtainen epävarmuuspisteytys muunnetaan ilmastokertoimeksi (CF) kullekin omaisuuserälle seuraavaa kaavaa käyttäen

$$CF(u_{i,j,s}) = a + (1 - a)\frac{1}{e^{u_{i,j,s} \times b}}$$

   ja seuraavia kahta parametriä käyttäen:

   a) parametrin $\underline{a}$ täsmentää EKP:n neuvosto, ja siihen vaikuttaa erityisesti riskitapahtuman keskimääräinen tappio stressitestin epäsuotuisassa skenaariossa kaikilla sektoreilla, suhteessa viimeisen saatavilla olevan eurojärjestelmän ilmastostressitestin perusskenaarioon;

   b) parametrin $\underline{b}$ täsmentää EKP:n neuvosto, ja siihen vaikuttaa erityisesti epävarmuuspisteytyksen mediaani $\overline{u}$, ottaen huomioon kaikki omaisuuserät, joihin sovelletaan ilmastokerrointa, käyttäen seuraavaa luonnollista logaritmikaavaa:

$$b = \ln\left(1 + \frac{1}{\overline{u}}\right).$$

   c) Parametrit *a* ja *b* ovat samat kaikille omaisuuserille, joihin sovelletaan ilmastokertoimia. Suurin mahdollinen ilmastokerroin on yksi, ja sitä sovelletaan omaisuuseriin, joiden epävarmuuspisteytys on pienin; pienin mahdollinen ilmastokerroin vastaa parametriä *a*, ja sitä sovelletaan omaisuuseriin, joiden epävarmuuspisteytys on korkein.

4. Kunkin omaisuuserän vakuusarvo tai sen luoton määrä, joka voidaan myöntää vastapuolen toimittamaa omaisuuserää vastaan, lasketaan kertomalla sen – soveltuvin osin aliarvostuksella korjattu – arvo asianomaisella ilmastokertoimella.

5. Kuhunkin omaisuuserään sovellettava epävarmuuspisteytys ja ilmastokerroin päivitetään vuosittain. Omaisuuserille, joista on tullut vakuuskelpoisia kahden vuotuisen päivityksen välisenä aikana, osoitetaan aluksi ilmastokertoimen mediaani, joka lasketaan käyttäen kaavaa

$$CF(u_{i,j,s}) = \begin{cases} \overline{CF}_b, \textit{ jos omaisuuserä on joukkolaina} \\ \overline{CF}_{mtn}, \textit{ jos omaisuuserä on keskipitkä joukkolaina} \\ \overline{CF}_{cp}, \textit{ jos omaisuuserä on yritystodistus} \end{cases},$$

jossa $\overline{CF}_b$ on viimeisin ilmastokertoimen mediaani kaikki sellaiset joukkolainat huomioon ottaen, joille on laskettu ilmastokerroin viimeisessä vuosittaisessa päivityksessä, $\overline{u}_{mtn}$ on viimeisin ilmastokertoimen mediaani kaikki sellaiset keskipitkät joukkolainat huomioon ottaen, joille on laskettu ilmastokerroin viimeisessä vuosittaisessa päivityksessä, ja $\overline{u}_{cp}$ on viimeisin ilmastokertoimen mediaani kaikki sellaiset yritystodistukset huomioon ottaen, joille on laskettu ilmastokerroin viimeisessä vuosittaisessa päivityksessä. Tätä ilmastokerrointa sovelletaan seuraavaan epävarmuuspisteytysten ja ilmastokertoimen vuosittaiseen päivitykseen saakka.

(*) Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2016/948, annettu 1 päivänä kesäkuuta 2016, yrityssektorin osto-ohjelman toteuttamisesta (EKP/2016/16) (EUVL L 157 15.6.2016, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2016/948/oj).”.